

Tuomion hyvä uutinen

”Hän kuulutti kovalla äänellä: ‘Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia – hänen tuomionsa aika on tullut! Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet.’” (Ilm. 14:7.)

Avaintekstit:

Ilm. 14:7;
Ps. 51:3-6;
Ilm. 20:12;
Dan. 7:9, 14, 26;
Ilm. 4:2-4;
Ilm. 5:1-12.

R aamattu tuo hyvin selvästi esiin sen, että Jumala on tuomion Jumala, ja että tavalla tai toisella, ennemmin tai myöhemmin tuomio – joka usein jää tässä ja nyt toteutumatta – tulee, ja sen antaa Jumala itse, joka on ”koko maailman tuomari” (1. Moos. 18:25; ks. myös Ps. 58:12; Ps. 94:2; Ps. 98:9). Tai kuten Paavali on asian ilmaissut: ”Jokainen meistä joutuu tekemään Jumalalle tilin itsestään.” (Room. 14:12.)

Pelottava ajatus, eikö olekin? Joudumme tekemään tilin itsestämme Jumalan edessä – Jumalan, joka tuntee syvimmätkin asiat ja joka ”vaatii tuomiolle kaikista salatuistakin teoista, niin hyvistä kuin pahoista” (Saarn. 12:14).

Lopulta tuomio kuitenkin paljastaa Jumalan hyvyden ja armon ja sen, että hän on sekä oikeudenmukainen että armollinen siinä, miten hän toimii pelastettujen suhteen, ja jopa kadotettujen.

Tällä viikolla tutkimme tuomion syvempiä teemoja suhteessa siihen, miten ne liittyvät suureen taisteluun, joka riehuu maailmankaikkeudessa. Tarkastelemme erityisesti sitä, mitä tapahtuu, kun Jumalan uskollinen kansa joutuu itse kohtamaan väijäämättä lähestyvän ”tulevan tuomion” (Ap. t. 24:25).

29.4. Seurakunta syö yhdessä -teemapäivä
Tämä tutkistelu on sapatiksi 29.4.2023

TUOMION AJAN MERKITYS

Raamatun viimeinen kirja, Ilmestyskirja, keskittyy muinaisista ajoista lähtien jatkuneen hyvän ja pahan välisen taistelun loppuhuipennukseen. Lucifer, tuo kapinallinen enkeli, haastoi Jumalan oikeudenmukaisuuden ja viisauden. Hän väitti, että Jumala oli epäreilu ja epäoikeudenmukainen tavassaan hallita maailmankaikkeutta. Ilmestyskirjan viimeinen tuomio annetaan juuri tästä Jumalan luonnetta koskevasta kiistakysymyksestä.

Lue Ilm. 14:7. Miksi on niin merkittävää, että heti kun meille on ensimmäisen enkelin yhteydessä kerrottu ikuisesta evankeliumista meille saman tien kerrotaan Jumalan tuomiosta? Mitä tekemistä niillä on keskenään?

Evankeliumi ja tuomio ovat molemmat osa ensimmäisen enkelin sanomaa. Ne ovat erottamattomasti toisiinsa kietoutuneet. Jos meillä ei olisi ikuista evankeliumia, meillä ei olisi minkäänlaista toivoa tuomiolla. Ikuinen evankeliumi on meidän *ainoa* toivomme. Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö tuomion julistaminen olisi osa evankeliumin sisältöä.

Tuomion aikana lankeamattomat maailmat näkevät, että Jumala on tehnyt kaikkensa pelastaakseen jokaisen ihmisen. Tuomio paljastaa Jumalan oikeudenmukaisuuden ja armon. Se kertoo myös hänen rakkaudestaan ja laistaan. Se puhuu hänen pelastavasta armostaan ja hänen voimastaan vapauttaa meidät.

Tuomio on osa Jumalan lopullista ratkaisua synnin ongelmaan. Suuressa koko maailmankaikkeuden kattavassa hyvän ja pahan välisessä taistelussa Jumala vastasi Paholaisen syytöksiin ristillä, mutta tuomiossa Jumala paljastaa, että hän on tehnyt kaiken mahdollisen pelastaakseen meidät ja johtaakseen meidät ristin luo.

Taivaan äärettömän tarkat ja yksityiskohtaiset muistiinpanot, taivaan kirjat, avataan (ks. Dan. 7:10). Me olemme niin kallisarvoisia Jumalalle, että koko maailmankaikkeus pysähtyy tarkastelemaan Pyhän Hengen puhuttelun ja meille Kristuksen ristinkuoleman ansiosta vapaasti tarjotun lunastuksen valossa tekemiämme valintoja.

Lue huolellisesti Ps. 51:3-6, ja erityisesti jae 6. Miten jakeet auttavat meitä ymmärtämään tuomion merkitystä ja tarkoitusta?

JUMALAN ARMO JA TUOMIO

Risti ja tuomio molemmat paljastavat, että Jumala on oikeudenmukainen ja armollinen. Rikottu laki vaatii syntisen kuolemaa. Oikeudenmukaisuus julistaa: ”Synnin palkka on kuolema.” Armo vastaa: ”Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” (Room. 6:23.) Jos Jumalan lakia voitaisiin muuttaa tai jos se voitaisiin lakkauttaa, Jeesus olisi kuollut turhaan. Kristuksen kuolema vahvistaa tuomion perustana olevan lain ikuisen luonteen.

Lue Ilm. 20:12. Kuinka meidät tuomitaan?

Tekomme paljastavat meidän valintamme ja uskollisuutemme Jumalaa kohtaan. Ef. 2:8, 9 mukaan: ”Armosta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon. – – Se ei perustu ihmisen tekoihin, jottei kukaan voisi ylpeillä.” Meidät myös muutetaan. ”Mekin olemme Jumalan tekoa, luotuja Kristuksen Jeesuksen yhteyteen toteuttamaan niitä hyviä tekoja, joita tekemään Jumala on meidät tarkoittanut.” (Ef. 2:10.)

Hyvät tekomme, joihin Pyhä Henki antaa meille voiman, eivät pelasta meitä, mutta ne kuitenkin todistavat siitä, että uskomme on aitoa. Jumalan viimeisellä tuomiolla riisutaan pois kaikki teeskentely, tekopyhyys ja valheellisuus. Hänen tuomionsa tunkeutuu koko olemuksemme ytimeen. Ellen G. White tarjoaa meille seuraavan voimallisen oivalluksen siitä, miten evankeliumi ja tuomio kulkevat käsi kädessä.

”Sen tosiasian, että Jumalan kansaksi tunnustettuja esitetään seisomassa Herran edessä pukeutuneina saastaisiin vaatteisiin, tulisi johtaa kaikki hänen nimeään tunnustavat nöyrytykseen ja syvään sydämen tutkisteluun. Niillä, jotka todenteolla puhdistavat sielunsa olemalla kuuliaisia totuudelle, on mitä vaatimattomin käsitys itsestään. Mitä tarkemmin he katselevat Kristuksen tahratonta luonnetta, sitä voimakkaammaksi tulee heidän halunsa muodostua hänen kuvansa kaltaisiksi, ja sitä vähemmän puhtautta ja pyhyyttä he näkevät itsessään. Mutta samalla kuin meidän tulee oivaltaa oma synnillinen tilamme, meidän tulee luottaa Kristukseen vanhurskautenamme, pyhityksenämme ja lunastuksemme. Emme pysty puolustautumaan saatanan hyökkäyksiä vastaan. Kristus on ainoa, joka voi esittää pätevän puolustuksen hyväksemme. Hän pystyy vaientamaan syyttäjän selaisilla todistuksilla, jotka eivät perustu meidän ansioihimme vaan hänen.” (2Ta 175, 176.)

UPEA NÄKYMÄ

Danielin kirja ja Ilmestyskirja ovat profeetalliset rinnakkaiskirjat, jotka paljastavat maailman historian viimeisten päivien tapahtumia. Ilmestyskirja ilmoittaa, että Jumalan tuomion hetki on tullut; Danielin kirja, milloin tuomio on alkanut.

Dan. 7. luvussa Jumala paljasti maailmanhistorian vaiheet profeetalle. Kansoja nousee ja tuhoutuu. Vainoavat vallat sortavat Jumalan kansaa. Kuvailtuaan Babylonian, Meedia-Persian, Kreikan ja Rooman valtakuntia sekä Rooman valtakunnan hajoamista ja seurakunnan 1 260 vuotta kestäviä vainoja (Dan. 7:25; ks. myös Ilm. 12:14) Jumala kääntää Danielin huomion loistavaan taivaalliseen tapahtumaan, joka asettaa kaiken kohdalleen. Profeetan huomio siirretään kansojen nousuista ja tuhoista sekä maailman sortavista voimista maailmankaikkeuden valtaistuinsaliin ja Jumalan viimeiseen tuomioon, jossa hän oikaisee jokaisen vääryyden ja perustaa ikuisen vanhurskauden valtakuntansa.

Jumala vei Danielin profeetallisessa näyssä maailman kaaoksesta ja konflikteista loisteliaaseen taivaan pyhäkköön ja maailmankaikkeuden korkeimman oikeuden istuntoon, jossa Kristus, tämän maailman oikeutettu hallitsija saisi Isältään valtakunnan, joka oli laillisesti hänen.

Lue Dan. 7:9, 10, 13 ja kuvaile, mitä Daniel näki. Mikä on tuomion lopullinen päätös? Ks. Dan. 7:14, 26, 27.

Koko ihmiskunnan kohtalo päätetään taivaan oikeussalissa. Totuus voittaa. Oikeus vallitsee. Tämä on yksi hämmästyttävimmistä, ihmeellisimmistä ja upeimmista kohtauksista koko Raamatussa. Hyvä uutinen on se, että kaikki päättyy oikein hyvin Jumalan uskolliselle kansalle – niille, jotka ovat pukeutuneet Kristuksen vanhurskauteen.

Jeesus lähestyi taivaallista Isäänsä koko maailmankaikkeuden läsnä ollessa. Taivaalliset olennot tungeksivat Jumalan valtaistuimen ympärillä. Kaikki maailmankaikkeuden lankeamattomat olennot seisovat kunnioituksen vallassa seuraten tuomion julistusta. Pitkä taistelu, jota on käyty jo vuosituhsien ajan, on pian ohi. Taistelu maailmankaikkeuden valtaistuimesta on lopullisesti ja ikiajoiksi ratkaistu.

Daniel oli oikeassa valtakunnista, jotka nousivat ja tuhoutuivat. Miksi on järkevää luottaa Jumalan sanaan myös siinä, mitä se sanoo ikuisesta valtakunnasta?

VÄLÄHDYS TAIVAASTA

Ilmestyskirjan 4. luvussa Johannes näkee taivaassa avoimen oven ja saa kutsun: "Nouse tänne! Minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva." (Ilm. 4:1.) Jeesus kutsui apostolia katsomaan avoimesta ovesta sisään taivaan pyhäkköön, jotta tämä näkisi kohtauksia hyvän ja pahan välisestä suuresta taistelusta. Meikin voimme katsoa tuosta avoimesta ovesta yhdessä Johanneksen kanssa ja saada välähdyksen iankaikisesta pelastussuunnitelmasta. Olemme todistajia sille, mitä taivaan oikeussalissa tapahtuu. Hyvän ja pahan välisen taistelun peruskysymykset piirtyvät silmiemme eteen.

Lue Ilm. 4:2-4. Mitä yhtäläisyyksiä näet Dan. 7. luvun tuomion kuvaukseen?

Tässäkin on näkymä valtaistuinsalista. Isä-Jumala istuu valtaistuimella taivaallisten olentojen ympäröimänä. Ukkonen ja salama symboloivat Jumalan tuomioita. 24 vanhinta on koontunut Jumalan valtaistuimen ympärille.

Keitä nämä 24 vanhinta ovat? Muinaisessa Israelissa leeviläispapisto oli jaettu 24 osastoon. Papit edustivat kansaa Jumalan edessä. 1. Piet. 2:9 apostoli Pietari julistaa, että Uuden testamentin uskovat ovat "valittu suku, kuninkaallinen papisto". Nämä 24 vanhinta voivat kenties edustaa kaikkia lunastettuja, jotka tulevat eräänä päivänä riemuitsemaan Jumalan valtaistuimen ympärillä; tai kenties he edustavat ihmisiä, jotka herätettiin kuolleista Kristuksen ylösnousemuksen yhteydessä ja jotka nousivat taivaaseen yhdessä hänen kanssaan (Matt. 27:52; Ef. 4:7, 8).

Jumalan valtaistuimen ympäriltä löytyy tämän maailman edustajia. He ovat kokeneet kiusauksia samalla tavoin kuin mekin. Kristuksen armossa ja Pyhän Hengen voimassa he ovat voittaneet. Heidät on puettu valkeisiin vaatteisiin, jotka kuvastavat Kristuksen vanhurskautta, joka peittää ja puhdistaa heidän syntinsä. Heillä on kultaseppele merkinä siitä, että he ovat voittaneet taistelun pahaa vastaan ja että he ovat osa taivaan kuninkaallista sukulinjaa, täynnä uskoa.

Näemme valtaistuimen, jolla Jumala istuu. Taivaalliset olennot ympäröivät valtaistuimen, ja pian koko taivas laulaa: "Herra, meidän Jumalamme! Sinä olet arvollinen saamaan ylistyksen, kunnian ja vallan, sillä sinä olet luonut kaisen. Kaikki, mikä on olemassa, on sinun tahdostasi luotu." (Ilm. 4:11.)

JEEBUS ON ARVOLLI- NEN

Ilmestyskirjan 5:1-3 näemme jälleen valtaistuimen. Näemme myös molemmilta puolilta täyteen kirjoitetun kirjakäärön. Se on sinetöity Jumalan sinetillä, eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä voi avata sitä. Taivaalliset olennot vapisevat. Kyse on vakavasta asiasta. Yksikään enkeli ei voi edustaa ihmiskuntaa maailman viimeisellä tuomiolla. Johannes itkee, koska kukaan ei voi avata kirjakääröä. Sitten yksi vanhimmista, yksi maan päältä lunastetuista, puhuu rohkaisun sanoja Johannekselle. Jeesus, Jumalan Karitsa, on arvollinen avaamaan kirjakäärön.

Johannes näkee lopullisen vastauksen synnin ongelmaan (Ilm. 5:5). Tässä tämä ikääntynyt profeetta näkee ainoan mahdollisen tavan, jolla kukaan voi selvittää viimeisestä tuomiosta Jumalan valtaistuimen edessä. ”Mutta yksi vanhimmista sanoi minulle: ’Älä itke. Juudan heimon leijona, Daavidin juuriverso, on saanut voiton! Hän avaa kirjan – – Ja minä näin – – vanhinten keskellä seisojia karitsia. Se oli kuin teuras-tettu – –.” (Ilm. 5:5, 6.)

Lue Ilm. 5:8-12. Kuinka koko taivas reagoi ilmoitukseen siitä, että Jeesus on arvollinen avaamaan tuomion kirjakäärön ja lunastamaan meidät?

Jeesus, Jumalan Karitsa, joka on uhrannut elämänsä ihmiskunnan pelastamiseksi, ottaa tuomion kirjakäärön ja avaa sen. Koko taivas puhkeaa ihastuneeseen ylistykseen. Jeesuksen voitto Paholaisen kiusauksista, hänen kuolemansa Golgatan ristillä, hänen ylösnousemuksensa ja ylipapillinen tehtävänsä tarjoavat pelastuksen kaikille, jotka valitsevat uskossa vastaanottaa hänen armonsa. Tuomio on uskomattoman hyvä uutinen Jumalan kansalle. Se kertoo synnin vallan murtumisesta ja Jumalan kansan vapauttamisesta.

Voisiko mikään olla tämän rohkaisevampaa? Jeesus seisoo puolustajanamme tuomiolla. Hänen täydellinen vanhurskautensa peittää meidät. Hänen vanhurskautensa tekee työtään uudistaen meitä. Hänen armonsa antaa meille anteeksi, muuttaa meitä ja antaa voimaa elää jumalallista elämää.

Meidän ei tarvitse pelätä. Jeesus seisoo puolellamme tuomiolla ja pahan voimat voitetaan. Jumalan kansa saa vapautavan tuomion (Dan. 7:22). Tuomion tarkoitus ei ole saada selville, kuinka pahoja me olemme, vaan kuinka hyvä Jumala on.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Katso alla olevia vaikuttavia oivalluksia, joita profetian henki antaa meille Jumalan kansan tilasta historian viimeisinä päivinä ja tuomion aikana.

”Heidän ainoa toivonsa on Jumalan armo ja heidän ainoa voimansa rukous. Kuten Joosua rukoili enkelin edessä on jäännösseurakunta särjetyin sydämin ja lujassa uskossa ruikoileva anteeksiantamusta ja pelastusta Jeesuksen, Puolustajansa välityksellä. He ovat täysin tietoisia syntisestä elämästään, he näkevät heikkoutensa ja arvottomuutensa, ja katsoessaan itseensä he ovat joutumaisillaan epätoivoon. Saatanana seisoo heidän vieressään syyttämässä heitä, aivan niin kuin hän nousi vastustamaan Joosuaakin. Hän viittaa heidän saastaisiin vaatteisiinsa, heidän puutteelliseen luonteeseensa, heidän kiittämättömyyteensä ja siihen, miten vähän he ovat Kristuksen kaltaisia; tämä on tuottanut häpeää heidän Lunastajalleen. – –

Jumalan kansa on monessa suhteessa ollut hyvin puutteellista. Saatanalla on tarkka tieto niistä synneistä, joita hän on houkutellettu sen tekemään, ja hän esittää ne suuresti liioiteltuina sanoen: ’Tuleeko Jumala karkottamaan minut ja enkelini luotaan ja kuitenkin palkitsemaan ne, jotka ovat syyllisiä samoihin synteihin? Oi Herra, sinä et voi tehdä tätä oikeudenmukaisesti. Sinun valtaistuimesi ei pysy vanhurskaudessa ja oikeudessa. Oikeus vaatii, että heille julistetaan tuomio.’

Mutta vaikka Kristuksen seuraajat ovatkin tehneet syntiä, eivät he kuitenkaan ole antautuneet pahan hallittaviksi. He ovat panneet pois syntinsä ja etsineet Herraa nöyrästi kätuen, ja jumalallinen Puolustaja rukoilee heidän puolestaan. Hän, jota heidän kiittämättömyytensä eniten on loukannut ja joka tuntee heidän syntinsä sekä myös heidän katumuksensa, sanoo: ”’Herra nuhdelkoon sinua, saatanana.’” Minä olen antanut henkeni näiden sielujen puolesta. He ovat kaiverretut minun käsiini.’” (2Ta 177, 178.)

Keskustelunaiheita:

1. Miten tieto siitä, että ”hänen tuomionsa aika on tullut” vaikuttaa päivittäiseen elämäämme?
2. Miksi tuomio on hyvä uutinen eikä huono? Keskustelkaa Jeesuksen osasta meidän puolustajanamme tuomiolla. Miten tämä voi motivoida meitä olemaan uskollisia hänelle tietäen, että vain sen ansiosta, mitä hän on tehnyt hyväksemme, meillä on pelastustoivo?